

Екатерина Ненчева

Гледай, друже...

Гледай, друже! Лекокрила лодка
Там далеч в морето се белей!
Слушай, как вълна със песен тиха, кротка
В шир на воля я люлей.

Ах, да чакаме ний тук! Вълната
До брега ще лодката да спре, –
И тогава ще поемеме веслата
По безкрайното море.

И сами, съвсем сами, в морето,
Нека лудо ни вълната понесе!
Все едно за нас, един до друг, където
Ни вълната отнесе...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6472>]